HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שבעת ימים פרק ראשון יומא ו.

עין משפט
נר מצוה

אמר לך אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו כו'. ול"ת היכי דייק מדכתיב לומר לך אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו כו'. כלומר לעולם קרא לגווה דווקא בצד אחת ובעשייה דפליגינהו לגלמדו בד אחין התכנטים שון שנאמר במעשה התכנט של כהן גדול שון ול"ל קרא לא כמר דייקי ולא כמר דייקי וי"ל סברא הוא לאוקמא קרא דווקא התכנט תעשה שם משזר וגו' בכהן גדול דווקא כיון דשאר בגדיו היו נמי לכלאים יפוד

אמר לך ההוא אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט ולמאן דאמר אהרן ואח"כ בניו והכתיב וחגרת אותם אבנט (ו) אמר לך ההוא קמ"ל אבנטו של כהן גדול זהו (ז)אבנטו של כהן הדיוט ויחגור אותו (ח) אבנט ויחגור אותם למה לי שמע מינה אהרן ואח"כ בניו ובבת אחת מי משכחת לה לא צריכא דאקדים: מפרישין כהן גדול וכו': למה מפרישין למה מפרישין דקאמרי אי לר' יוחנן כדאית ליה אי לריש לקיש כדאית ליה הכי קאמר מביתו למה פירש תניא (ט)ר' יהודה בן בתירה אומר שמא תמצא אשתו ספק נדה ויבא עליה (י)אמו ברשיעי עסקינן (יא)אלא שמא יבא על אשתו ותמצא (יב)ספק נדה אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא כמאן כרבי עקיבא דאמר (יג)נדה מטמאה את בועלה דאי רבנן הא אמרי (יד)אין נדה מטמאה את בועלה אמר להו רב חסדא אפילו תימרו רבנן ע"כ לא פליגי רבנן עליה דר"ע אלא באחר אחר אבל בחד אחר מודו ליה אמר ר' זירא שמע מינה בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום דאי אמרת בועל נדה כנדה אימת טביל בליליא למחר היכי עביד עבודה והא בעי הערב השמש אלא לאו שמע מינה בועל נדה אינו כנדה רב שימי מנהרדעא אמר אפי' תימא בועל נדה כנדה דמפרשינן ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה מיתיבי (טו)כל חייבי (טז)טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה נדה אין בועל נדה לא נדה וכל דאתי מרבוייא מיתיבי (יז)בעל קרי כמגע שרץ בועל נדה כטמא מת מאי לאו לטבילה לא לטומאתן טומאתן בהדיא כתיב בהו האי טומאת שבעה כתיב ביה והאי טומאת שבעה כתיב ביה אלא

אמר לך ההוא **אבנטו** של כהן **גדול** לא **זהו אבנטו** של כהן הדיוט ולמאן דאמר אהרן ואח"כ בניו והכתיב וחגרת **אותם אבנט** (ו) **אמר** לך ההוא קמ"ל **אבנטו** של כהן גדול **זהו** (ז)**אבנטו** של כהן הדיוט **ויחגור אותו** (ח) **אבנט ויחגור אותם** למה לי שמע מינה **אהרן** ואח"כ **בניו** ובבת אחת **מי משכחת** לה לא צריכא דאקדים: **מפרישין** כהן **גדול** וכו': למה **מפרישין** למה מפרישין דקאמרי **אי** לר' יוחנן כדאית ליה **אי** לריש לקיש כדאית ליה הכי קאמר **מביתו** למה **פירש** תניא (ט)ר' יהודה בן בתירה אומר **שמא** תמצא **אשתו** ספק נדה **ויבא** עליה (י)**אמו** ברשיעי **עסקינן** (יא)**אלא שמא יבא** על אשתו **ותמצא** (יב)**ספק נדה אמרוה** רבנן קמיה **דרב חסדא** כמאן **כרבי עקיבא דאמר** (יג)**נדה מטמאה** את **בועלה** דאי **רבנן** הא **אמרי** (יד)**אין נדה מטמאה** את **בועלה אמר** להו **רב חסדא** אפילו **תימרו רבנן** ע"כ לא **פליגי רבנן** עליה **דר"ע** אלא **באחר אחר** אבל **בחד אחר מודו** ליה **אמר** ר' **זירא שמע מינה בועל נדה** אינו **כנדה** וטובל **ביום** דאי **אמרת בועל נדה כנדה** אימת **טביל** בליליא **למחר היכי עביד עבודה** והא **בעי הערב השמש** אלא **לאו שמע מינה בועל נדה** אינו **כנדה רב שימי** מנהרדעא **אמר** אפי' **תימא בועל נדה כנדה** דמפרשינן ליה **שעה אחת סמוך לשקיעת החמה** מיתיבי (טו)**כל חייבי** (טז)**טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה נדה אין בועל נדה לא נדה וכל דאתי מרבוייא מיתיבי** (יז)**בעל קרי כמגע שרץ בועל נדה כטמא מת מאי לאו לטבילה לא לטומאתן טומאתן בהדיא כתיב בהו האי טומאת שבעה כתיב ביה והאי טומאת שבעה כתיב ביה אלא**

אמר לך ההוא אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו של כהן הדיוט ולמאן דאמר אהרן ואח"כ בניו והכתיב וחגרת אותם אבנט (ו) אמר לך ההוא קמ"ל אבנטו של כהן גדול זהו (ז)אבנטו של כהן הדיוט ויחגור אותו (ח) אבנט ויחגור אותם למה לי שמע מינה אהרן ואח"כ בניו ובבת אחת מי משכחת לה לא צריכא דאקדים: מפרישין כהן גדול וכו': למה מפרישין למה מפרישין דקאמרי אי לר' יוחנן כדאית ליה אי לריש לקיש כדאית ליה הכי קאמר מביתו למה פירש תניא (ט)ר' יהודה בן בתירה אומר שמא תמצא אשתו ספק נדה ויבא עליה (י)אמו ברשיעי עסקינן (יא)אלא שמא יבא על אשתו ותמצא (יב)ספק נדה אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא כמאן כרבי עקיבא דאמר (יג)נדה מטמאה את בועלה דאי רבנן הא אמרי (יד)אין נדה מטמאה את בועלה אמר להו רב חסדא אפילו תימרו רבנן ע"כ לא פליגי רבנן עליה דר"ע אלא באחר אחר אבל בחד אחר מודו ליה אמר ר' זירא שמע מינה בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום דאי אמרת בועל נדה כנדה אימת טביל בליליא למחר היכי עביד עבודה והא בעי הערב השמש אלא לאו שמע מינה בועל נדה אינו כנדה רב שימי מנהרדעא אמר אפי' תימא בועל נדה כנדה דמפרשינן ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה מיתיבי (טו)כל חייבי (טז)טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה נדה אין בועל נדה לא נדה וכל דאתי מרבוייא מיתיבי (יז)בעל קרי כמגע שרץ בועל נדה כטמא מת מאי לאו לטבילה לא לטומאתן טומאתן בהדיא כתיב בהו האי טומאת שבעה כתיב ביה והאי טומאת שבעה כתיב ביה אלא

מסורת הש"ס

ו) [לקמן יב. סט. מולין קלא. תמיד כז: ע"ש], ז) [ועיל ג: מוספ' רפ"ק], ח) [יבמות לב: כתובות קה. קידושין לג. גיטין ל:], ט) [ע' תוס' נזה טו. סד"ה אמר רב כו'], י) [נדה יד.], יא) לקמן פח. ע"ש פסחים 5: שבת קכה., יב) פסחים סו: [זבים פ"ה מ"ג], יג) [ל"ל ומוסן], יד) [ל"ל ואמרן].

הגהות הב"ח

(ו) גמ' אבנט אהרן ובניו אמר לך: (ז) שם ויחגור אותו באבנט כל"ל: (ח) ר"ש ד"ה לא צריכא וכו': ויקרב משה את בני אהרן וכו' אותם אבנט כל"ל: (ט) שם ד"ה כמאן כרבי עקיבא דאמר כו' ודלי נמקיא על שלה לאחר זמן כלו' שהרחיקה בדיקתה וכו' ומצאת דם כרי:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה מביתו וכו' שאין ישיבה בעזרה. עיין לקמן דף ח ע"ב תוס' ד"ה לפי:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] ברש"י ד"ה אלא נאחר אחר וכו' ואח"כ מטמאה את בועלה. נ"ב כ"ל משום מגע וכלאיתא בנדה דף ע"ו ע"ב:

מוסף רש"י

אבנטו של כהן גדול. של כל ימות השנה היה של כלאים כדכתיב (שמות לט) ואת האבנט שש משזר ותכלת, לא זהו אבנטו של כהן הדיוט. שהכתיוב של בוץ (לקמן יב.) ור' אבנטו של כהן גדול פיוט הכפורים שהוא של בוץ, לפי זהו אבנטו של כהן הדיוט, דשל הדיוט כל השנה של כלאים (לקמן שם וחולין קלח.). זהו אבנטו של כהן הדיוט. כל ימות השנה, ואין כלאים בבגדי כהן הדיוט (שם ושם).

תוס' ישנים

[אבנטו של כ"ג לא כו' אבנטו כו'. פשבנטו של כהן גדול דשאר ימות השנה קאי דהוי מכלאים. ולא נרמינן זהו לבנטו, קאי פשבנטו ביוה"כ. ול"ת מה לריטו לחלק אבנטו כ"ג מכל הדיוט. ותומר דיטו זהן דכמו שמציט לפוד ומעיל שהיו מכלאים, מסברא ים לנו לומר כמו כן אבנטו בכלאים, דכתיב בהן [שמות לט, כט] שש משזר מכלא ורקמה. מדש שהיו בבגדי כהן שלו דיוה"כ שהיו של בוץ גם האבנטו היה קן, ול"ב הדיוט שלא היו בגדיו מכלאים גם אבנטו לא היה מכלאים. ומשן לשיט שהיה גם של כהן הדיוט מכלאים קובר למסקנת כל האבנטים שון הן. ורביטו זהן שמש בשם ר' מנחם שהיה אומר למ"ש דקרא לן, דבעשייה כתיב [שם] ואת האבנט עשה שש משזר ותכלת וארגמן מעשה רקם, ובצווי הכתוב שם ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם, וליף רקם רקם מג"ש דעשייה דמיירי בכלאים. וזה דפסוק כתוב אצל בגדי כהונה דכהן גדול, ול"ב הדיוט שלא היו בגדיו מכלאים גם אבנטו לא היה מכלאים. ומשן לשיט שהיה גם של כהן הדיוט מכלאים קובר למסקנת כל האבנטים שון הן. ורביטו זהן שמש בשם ר' מנחם שהיה אומר למ"ש דקרא לן, דבעשייה כתיב [שם] ואת האבנט עשה שש משזר ותכלת וארגמן מעשה רקם, ובצווי הכתוב שם ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם, וליף רקם רקם מג"ש דעשייה דמיירי בכלאים. וזה דפסוק כתוב אצל בגדי כהונה דכהן גדול, ול"ב הדיוט שלא היו בגדיו מכלאים גם אבנטו לא היה מכלאים. ומשן לשיט שהיה גם של כהן הדיוט מכלאים קובר למסקנת כל האבנטים שון הן. ורביטו זהן שמש בשם ר' מנחם שהיה אומר למ"ש דקרא לן, דבעשייה כתיב [שם כח, לט]